



ผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะ
การอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

1 โรงเรียนเทศบาลวัดชุมพลคีรี จังหวัดตาก

The Effects of Using Alphabet Sounds Decoding Skill Practice
to Improve English Reading Aloud and Spelling Skills of First
Grade Students at Chumponkiri Municipal School at Tak
province

¹ณิศา พุ่มพวง

Nisa Pumpuang

²อนงนาฏ เพชรประเสริฐ

Anongnad Petchprasert

¹²คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

¹Corresponding author, e-mail: ipznisa@gmail.com

Received May 1, 2023; Revised August 1, 2023; Accepted: September 12, 2023



บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 35 คน โรงเรียนเทศบาลวัดชุมพลคีรี อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ 2) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง และการสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ ทดสอบด้วยวิธีการอ่านออกเสียงทีละคำโดยที่คำที่กำหนดอยู่ในรูปแบบการสะกดแบบ CVC

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ 2) คะแนนหลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียง; ทักษะการสะกดคำ; ชุดแบบฝึกทักษะ

Abstract

The research is experimental research. The purposes of this research were (1) to study the result of using Alphabet Sounds Decoding Skill Practice to Improve English Reading Aloud and Spelling Skills (2) to compare the abilities in English reading aloud and spelling of first grade students before using Alphabet Sounds Decoding Skill Practice and after using Alphabet Sounds Decoding Skill Practice. The sample was of this research were 35 grade 1 students studying during the second semester of the academic year 2022 at Chumponkiri Municipal School, Maesot District, Tak province. They were selected by using a simple sampling method of lottery with the classroom units. The instrument for collecting data were 1) English lesson plans by using Alphabet Sounds Decoding Skill Practice 2) English Spelling Pre-test and Post-test (20 items) testing by reading each word in CVC form 3) Alphabet Sounds Decoding Skill Practice. An Analysis data by statistical means, percentage, standard deviation, t-test dependent and Content Analysis. The research results were found as follows; 1) Alphabet Sounds Decoding Skill Practice is able to improve English reading aloud and spelling skills. 2) Students' abilities pretest and posttest outcome in English reading aloud and spelling by using Alphabet Sounds Decoding Skill Practice content the mean score on posttest was higher than pretest with statistically significant at .05 level.

Keywords: English reading aloud; English spelling skills; Skill practice

บทนำ

การสื่อสาร เป็นหนึ่งในสมรรถนะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบัน เพราะการสื่อสารนั้นสามารถถ่ายทอดและรับรู้ความคิด ความรู้สึก เจตคติ และทัศนคติของตัวเราและผู้อื่น



ได้ ดังนั้น การสื่อสารจึงเป็นทักษะที่สำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการศึกษา ในปัจจุบันการจัดการศึกษา มุ่งเน้นพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ ตามหลัก 3RS ซึ่งมุ่งเน้นให้คนไทยพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อก้าวเข้าสู่โลกยุคดิจิทัลหรือศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564) เนื่องจากในยุคดิจิทัลนั้น โลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดและใช้สื่อโซเชียลมีเดียมากมายเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และยังเน้นการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลของโลก คนไทยและชนทุกชาติในยุคปัจจุบันจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (วรารณ พรหมอินทร์, 2561) ซึ่งนอกจากจะใช้ในการสื่อสารแล้วนั้น ยังต้องใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น การอ่านภาษาอังกฤษจึงถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในผู้เรียนระดับเริ่มต้นหรือระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น ที่มีกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551 ว่า ผู้เรียนควรมีความสามารถในการระบุตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร สามารถอ่านออกเสียงคำและประโยคง่ายๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน เพื่อใช้ในการสื่อสารและให้เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมของภาษาไทยและต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

การอ่านภาษาอังกฤษ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและโลกโซเชียล ซึ่งหน่วยย่อยในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองคือการรู้จักเสียงของตัวอักษรและการอ่านคำ มักออกเสียงที่ผิดจนทำให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร เช่นคำว่า BALANCE ว่า “บาล้านซ” และเจ้าของภาษาฟังไม่เข้าใจเพราะออกเสียงคำนั้นไม่ถูกต้อง (ต้องออกเสียง แบเลนซ) หรือในกรณีที่เจ้าของภาษาออกเสียง “แบเลนซ” เราไม่สามารถเข้าใจได้ เนื่องจากเราเองออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้เราไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่เจ้าของภาษาออกเสียง จากที่กล่าวมาข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า การออกเสียงที่ผิดทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิดพลาด หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า การสื่อสารผิดพลาด ซึ่งอูร์ (UR) ได้อธิบายถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษว่าแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ประเด็นแรก คือ เสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษไม่มีอยู่ในภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงเหล่านั้น จึงแทนที่เสียงเหล่านั้นโดยเสียงที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่ของตน ประเด็นที่สอง เสียงบางเสียงเป็นเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ แต่ไม่ได้ถือเป็นหน่วยเสียงที่แยกออกมาอย่างชัดเจน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้เสียงดังกล่าวว่าสามารถทำให้เกิดความแตกต่างทางความหมายได้ ประเด็นท้ายสุด คือ บางครั้งผู้เรียนออกเสียงถูกต้อง แต่ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ถึงการลงเสียงหนัก (STRESS) ในระดับคำ หรือบางครั้งผู้เรียนใช้ทำนองเสียง (INTONATION) ของภาษาแม่มาใช้ในภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อความหมาย การฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคส์เป็นฐานในการฝึก จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษให้เหมือนกับเจ้าของภาษา และช่วยให้ครู

สามารถแก้ไขการออกเสียงผิดของนักเรียนได้อย่างทันที่ มีภาษาที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและมีความสากล (UR, 2000)

การนำเทคนิคการอ่านโดยการถอดรหัสเสียงของตัวอักษรมาใช้ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการออกเสียงตามหลักโฟนิคส์ เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการสะกดคำได้ (รัตตินันท์ ทุนศิริ และคณะ , 2563) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตอยู่อย่างเท่าทันโลกในยุคดิจิทัล ซึ่งพื้นฐานของการอ่านไม่ว่าจะภาษาใดนั้น หน่วยที่เล็กที่สุดคือเสียง ดังนั้น ในการที่จะเริ่มสะกดคำในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา จึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ผ่านหน่วยเสียงและสัญลักษณ์ของเสียงหรือตัวอักษร เพื่อลดความผิดพลาดในการสื่อสารซึ่งอาจเกิดขึ้นกับทักษะอื่นๆ ในการสื่อสารต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและยังเป็นการปูพื้นฐานเสียงที่ถูกต้องในระดับเริ่มต้น โดยนำเอาพื้นฐานการสะกดคำโดยใช้การถอดรหัสเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษมาเป็นเครื่องมือในการฝึกการอ่านคำ เพื่อพัฒนาการอ่านประโยคและบทอ่านอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนเทศบาลวัดชุมพลคีรี จังหวัดตาก ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 140 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจำนวน 4 ห้อง (Sampling unit) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ จำนวน 2 แผน 12 ชั่วโมงรูปแบบกิจกรรมที่ใช้ในการออกแบบ



แผนการจัดการเรียนรู้เน้นการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้เทคนิคการอ่านแบบโฟนิกส์ 2) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ (The Alphabet Sound Decoding Skill Training Activity Pack) เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่กำหนดรูปแบบคำแบบ CVC (consonant+vowel-consonant) ซึ่งง่ายและเหมาะสมกับวัยของกลุ่มตัวอย่าง ในรูปเล่มมีการใช้สีและรูปภาพเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และใช้แทนความหมายของคำ (รูปธรรม) 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง (Reading aloud) และการสะกดคำ (Spelling) จำนวน 20 ข้อ ทดสอบด้วยวิธีการอ่านออกเสียงทีละคำโดยที่คำที่กำหนดอยู่ในรูปแบบการสะกดแบบ CVC โดยนำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นซึ่งมีค่าเท่ากับ .89 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.89 และค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.51 – 0.80 เครื่องมือวิจัยทั้งหมดมีการตรวจสอบเชิงค่าความเที่ยงตรงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้ 1) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย (Sampling unit) 2) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนรายบุคคล ด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียง (Reading aloud) และการสะกดคำ (Spelling) โดยครูผู้ประเมินชาวต่างชาติ (Foreigner rater) จำนวน 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language) อย่างน้อย 2 ปี 3) ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4) ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) นักเรียนรายบุคคล ด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียง (Reading aloud) และการสะกดคำ (Spelling) ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยครูผู้ประเมินชาวต่างชาติจำนวน 3 ท่าน (Foreigner raters) 5) ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้และรายงานผลของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

1. การศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 1 ผลคะแนนของนักเรียน

คะแนน Pre-test (เต็ม 20 คะแนน)	จำนวนนักเรียน (35 คน)	คะแนน Post test (เต็ม 20 คะแนน)	จำนวนนักเรียน (35 คน)
3	17	4	2
4	10	15	2
5	5	18	5
6	2	19	9
8	1	20	4

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเต็มในการทดสอบ 20 คะแนน และมีเกณฑ์ผ่านการทดสอบ 10 คะแนน ผลการทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนมีผลคะแนนสูงสุด 7.67 คะแนน จำนวน 1 คน และผลคะแนนน้อยที่สุด 3 คะแนน จำนวน 17 คนซึ่งเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน มีผลคะแนนสูงสุด 20 คะแนน จำนวน 4 คน และมีคะแนนที่น้อยที่สุด 4 คะแนน จำนวน 1 คน เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้ว จำนวนนักเรียนที่ผ่านการทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 0 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 90 และจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 10

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่า t (t test แบบ dependent)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	35	3.92	1.14	10.73*	0.000
หลังเรียน	35	16.26	6.43		

*p < .05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 คะแนน จากคะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.26 คะแนน จากคะแนนเฉลี่ยดังกล่าว นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 12.34 คะแนน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



อภิปรายผลการวิจัย

1. จำนวนนักเรียนที่ผ่านการทดสอบก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 0 หรือไม่มีนักเรียนที่ผ่านการทดสอบและจำนวนนักเรียนที่ผ่านการทดสอบหลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 91.43 หรือจำนวน 32 คน ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ตรงกับสภาพปัญหาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน และกระบวนการออกเสียงซ้ำ (Self-repetition) (ถิรวัฒน์ ตันทนิส, 2555) รูปแบบของชุดแบบฝึกที่มีสีสันและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของวรินทร์ธร กิจธรรม ที่กล่าวว่า สี่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นได้ และในชุดแบบฝึกทักษะยังมีการเรียงลำดับความยากง่ายของคำอย่างเหมาะสมตามแนวคิดของบรุนเนอร์ (วรินทร์ธร กิจธรรม, 2564) ที่ต้องจัดลำดับเนื้อหาความรู้ตามความเหมาะสมกับความยากง่ายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน จากผลการศึกษาข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมภรณ์ พวงชื่น ที่ศึกษาเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (พิมภรณ์ พวงชื่น, 2562)

2. คะแนนหลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการดำเนินการสอนตามแบบแผน โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้รู้จักเสียงของตัวอักษรและการเชื่อมโยงเสียงหรือประสมคำอย่างเป็นระบบ (Adam Wojtaszek & Janusz Arabski., 2011) ผ่านการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ และผู้เรียนได้มีการทบทวนและทำซ้ำอย่างต่อเนื่องตามทฤษฎีความต่อเนื่อง (continuity) ของไทเลอร์ (Tyler) จากผลการศึกษาข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและสะกดคำภาษาอังกฤษหลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตตินันท์ ทูลศิริ และคณะ ที่ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเชียงแสนวิทยาคม จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมี

ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดให้และนักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นผ่านวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (รัตตินันท์ ทูลศิริ และคณะ, 2563)

องค์ความรู้ใหม่

โฟนิกส์ (Phonics) เป็นเทคนิคในการจำรหัสเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษ และนำรหัสเสียงดังกล่าวมาผสมเสียงเกิดเป็นเสียงของคำ เมื่อนักเรียนได้ฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนจะสามารถวิเคราะห์เสียงเพื่อถอดรหัสเสียงและเขียนออกมาเป็นคำได้ วิธีการนี้สามารถนำมาพัฒนาทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดี ในทางทางกลับกัน การเริ่มต้นออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง นักเรียนจะต้องเริ่มจากการจำรหัสเสียงและออกเสียงของรหัสนั้นให้ถูกต้องตั้งแต่ในเบื้องต้น แล้วค่อยผสมเสียงและออกเสียงคำให้ถูกต้องตามลำดับ ความสามารถในการแยกแยะเสียงของตัวอักษรและการอ่านคำศัพท์จากการจำและถอดรหัสเสียงเหล่านี้ ล้วนมาจากวิธีโฟนิกส์นั่นเอง

ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนจะต้องประกอบไปด้วยขั้นตอนพื้นฐานสำคัญหลัก คือ ขั้นการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence) ขั้นการนำเสนอเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน (Blending) และขั้นการเรียนรู้การสร้างคำ (Word Building) ทั้งนี้ทุกขั้นตอนมีความเชื่อมโยงกัน ขั้นของการนำเสนอซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญ 3 ประการ ประการแรก คือ การลำดับการนำเสนอตัวอักษรและจำนวนเสียงที่จะนำเสนอในแต่ละครั้งการสอน ในขั้นการนำเสนอเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน หัวใจสำคัญคือ ครูผู้สอนมีหน้าที่แนะนำผู้เรียนให้รู้จักการแยกองค์ประกอบของเสียงในคำออกเป็นส่วนๆ (ถอดรหัส) จากนั้นทำการผสมเสียงที่แยกออกมาได้นั้นเข้าเป็นการออกเสียงคำโดยในช่วงแรกของการนำเสนอเทคนิค เสียงตัวอักษรแต่ละเสียง (Phoneme) ในคำจะถูกผสมเข้าด้วยกันด้วยการใช้การลากเสียงแต่ละเสียงในคำต่อเนื่องกันจนเกิดเป็นเสียงของคำนั้นๆ เช่น เมื่อครูผู้สอนต้องการสอนการผสมเสียงเพื่ออ่านคำศัพท์คำว่า “cat” เริ่มต้นครูผู้สอนจะชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าในคำศัพท์คำว่า “cat” นี้ประกอบด้วยเสียงของพยัญชนะสาม เสียง นั่นคือเสียงของตัวอักษร c เสียงของตัวอักษร a และเสียงของตัวอักษร t จากนั้นกระตุ้นให้ ผู้เรียนเริ่มออกเสียงตัวอักษรเสียงแรก คือ เสียงตัวอักษร c ลากเสียงของเสียงแรกมาเชื่อมต่อกับเสียงที่สอง คือ เสียงของตัวอักษร a และลากเสียงมาจนจบกับเสียงที่สามนั่นก็คือเสียงของตัวอักษร t จน เกิดเป็นการออกเสียงคำว่า “cat” นั่นเอง

แนวทางการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษที่คำนึงถึงเสียงของตัวอักษรและการเชื่อมเสียง โดยในงานวิจัยนี้ มุ่งเน้นไปที่การสอนโฟนิกส์ในผู้เรียนระดับเริ่มต้น (beginner) ซึ่งขั้นตอนในการสอนอ่านและสะกดคำตามหลักโฟนิกส์มีดังนี้



1) รู้จักรหัสเสียง ครูควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักรูปแบบของตัวอักษรควบคู่ไปกับเสียงของตัวอักษรโดยเริ่มจากตัวอักษรแรกในตำแหน่งของพยัญชนะต้น (beginning sound) เสียงสระ (Vowel sound) และเสียงสุดท้ายของคำ (Final sound) หรือเรียกเสียงและตัวอักษรที่ต้องจำควบคู่กันนี้ว่า “รหัสเสียง” โดยในการสอนออกเสียงตามรหัสเสียงนั้นควรฝึกออกเสียงให้ชัดเจนและย้ำจนกว่าผู้เรียนจะสามารถจะจำได้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์เสียงได้ ขั้นที่สอง ครูควรยกตัวอย่างคำง่ายๆ (ซึ่งมีความหมาย)

2) วิเคราะห์รหัสเสียง แต่ละเสียงของคำนั้น จากนั้นครูสอนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงรหัสเสียงซ้ำๆ เช่น b-a-t และอ่านเป็นคำ bat

3) สังเคราะห์รหัสเสียงเพื่อสร้างคำใหม่ ครูนำเสนอตัวอักษรในตำแหน่งของพยัญชนะต้นตัวใหม่ เช่น เปลี่ยนจากตัว b เป็นตัว f และให้นักเรียนลองอ่านเชื่อมโยงคำใหม่เป็นคำว่า fat สอนในลักษณะนี้ซ้ำๆ โดยการเปลี่ยนตัวอักษรไปเรื่อยๆ

4) ประยุกต์ใช้กับตัวอักษรในตำแหน่งอื่น ครูเปลี่ยนตัวอักษรในตำแหน่งสระ (Vowel sound) (โดยตัวอักษรนั้นต้องให้เสียงสระ) และตำแหน่งเสียงสุดท้าย (Final sound) ตามลำดับ ทั้งนี้ครูต้องนำเสนอคำใหม่ไปเรื่อยๆ พร้อมความหมายของคำศัพท์นั้นด้วย

บทสรุป

ผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ดังนี้ 1) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ และ 2) การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษและหลังเรียน ผลการวิจัยสรุปว่า คะแนนหลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่าคะแนนก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สามารถนำไปใช้สอนได้ในหลากหลายระดับของผู้เรียน ครูผู้สอนอาจเริ่มต้นนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้จริงและปรับให้เข้ากับบริบทของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการอ่านในชั้นอื่นๆต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ตัวอักษรภาษาอังกฤษบางตัว สามารถออกเสียงได้ถึง 2 เสียงหรืออาจมากกว่า ได้แก่ ตัว C และ G ดังนั้น ผู้สอนควรอธิบายเพิ่มเติมในส่วนนี้

2.2 เนื่องจากการสอนสะกดคำต้องมีการทำซ้ำ ผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่าย ผู้สอนควรบูรณาการกับเทคนิคหรือวิธีการอื่นเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น เพลง เกม

2.3 ควรมีการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในการเรียนรู้อย่างไร

2.4 ควรทำวิจัยเพื่อออกแบบหรือต่อยอดโดยการเพิ่มทักษะมากขึ้นกว่าการสะกดคำในรูปแบบ VC และ CVC โดยอาจเพิ่มในเรื่องของการสะกดคำโดยยึดรูปแบบการสะกดคำภาษาอังกฤษแบบออกเสียงชื่อตัวอักษรควบคู่ไปกับการสอนแบบโฟนิกส์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *แนวทางการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT)*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2555). การศึกษาปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 2(1): 81-102.
- พิมภรณ์ พวงชื่น. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตตินันท์ ทูลศิริ และคณะ. (2563). การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยนเรศวร*, 4(4): 185-196.



- วราภรณ์ พรหมอินทร์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading. *วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.). มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- วรินทร์ธร กิจธรรม. (2564). อิทธิพลของสื่อที่มีต่อการสร้างแบรนด์. *วารสารการสื่อสารและการจัดการ* นิต้า, 1(1):78-91.
- Adam W. & Janusz A. (2011). *The Acquisition of L2 Phonology*. Salisbury: The MPG Books Group, Inc.
- Ur, P. (2000). *A Course in Language Teaching: Practice and Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.

